

Lieselot: Mijn steun gaat uit naar het behoud van Zeilcentrum Henk van Gent.

In de zomer van 2006 begon ik als baliemedewerker/zeilinstructeur-in opleiding, te werken bij Zeilcentrum Henk van Gent. Een plek waar ik mij, als een iets wat onzeker meisje van net 15 jaar, snel thuis voelde. Henk kijkt bij zijn medewerkers naar hun talent en geeft hen de ruimte en de persoonlijke aandacht om hierin verder te ontwikkelen. Zo ook bij mij, na de eerste zomer besloten we dat ik mij vooral op de baliwerkzaamheden zou focussen. In de loop van de jaren ontwikkelde ik mij tot Hoofd Balie en planning. Wat op jonge leeftijd al een grote verantwoordelijkheid en ervaring was. Pas toen ik ging studeren merkte ik dat ik dankzij deze werkervaring een voorsprong had op mijn leeftijdsgenoten. Ik liep voor in het professioneel handelen en ik vond makkelijk een uitdagende bijbaan naast mijn studie.

Ik heb op de zeilschool vriendschappen opgedaan die ik tot op heden nog heb. Inmiddels zijn we allemaal verspreid door heel Nederland en daar buiten maar we organiseren minimaal een keer per jaar een reünie en spreken elkaar maandelijks. De zeilschool bindt ons, het was een plek waar we allemaal onszelf konden zijn en ons ontwikkelden tot de personen die we nu zijn. Mede dankzij deze gedeelde ervaring is de vriendschap zo hecht geworden. Ook met Henk van Gent heb ik in de loop van de jaren een bijzondere band opgebouwd. Henk is een aanjager, hij weet mensen te prikkelen en te motiveren om recht op hun doel af te gaan en hierin niet onzeker te zijn, maar juist zelfbewust. Gesprekken die ik met Henk heb gehad hebben mij geholpen om meer in mijzelf te geloven en te gaan voor mijn doelen. Henk is een coach, een hele goede.

Dit betekent de zeilschool voor mij. Maar waarom moet die zeilschool blijven bestaan voor heel Rotterdam en omstreken?

Zodat ook andere mensen ervaren wat ik heb ervaren. De openheid en toegankelijkheid van de zeilschool biedt een thuishaven voor een hele brede doelgroep. Van jong tot oud, van Kralingen tot Feyenoord, van autochtoon tot allochtoon, iedereen op de zeilschool vindt zijn of haar plek in het geheel en iedereen hoort erbij. Er wordt geleerd om met de diversiteit om te gaan en samen te werken, samen worden de referentiekaders verbreed. Net zo breed als de stad zelf.

In de jaren dat ik er werkte heb ik ook mogen zien hoe Henk kansarme jongeren een kans heeft gegeven. Door het buurtzeilen, het school zeilen en door het aannemen van vrijwilligers. Ik herinner me nog goed het wekelijkse telefoontje van een groepje Marokkaanse kinderen uit Kralingen Crooswijk - of de catamaran nog beschikbaar was, want dat vonden ze zo leuk. Met een paar euromunten stevig in de hand, waarschijnlijk de hele week opgespaard, kwamen ze dan buurtzeilen. Een prachtig initiatief en het geeft de kinderen een kans om mee te doen in de maatschappij. Maar ook oudere jongeren heeft Henk kansen gegeven om zich te ontwikkelen als vrijwilliger op de zeilschool. De zeilschool is een plek voor maatwerk, mede dankzij de persoonlijke aandacht die Henk iedereen geeft. Vooral voor jongeren die moeite hebben om een plek te vinden in de maatschappij is dankzij dit maatwerk, de zeilschool een plek waar zij zichzelf kunnen zijn en even hun zorgen en machocultuur van thuis kunnen loslaten.

Daarom moet de zeilschool blijven. Rotterdam de stad die niet slaapt, de stad die niet stilt staat, de stad die blijft groeien, de stad die durft. Met haar mooie gebouwen en haar mooie wateren, de haven, de Maas en de Kralingse plas. De plas waar een openbare zeilschool voor alle Rotterdammers thuis hoort. De plas zonder openbare zeilschool is als Zadkine ronder hart. Iets wat generaties lang gemist zal worden. Daarom: Stop de ontruiming. En gun ons het plezier, de beleving en de ervaring.

Lieselot, augustus 2014